

Đến đây, anh phân biệt được các giọng, chỉ cần nghe tiếng hát là biết ngay nghệ sĩ nào

"Nghệ sĩ cải lương" Trumpfehler Bernard hát tại Cồn Thới Sơn, Mỹ Tho. (Hình chụp qua youtube.com)

SÀI GÒN, Việt Nam (TH): Một ngày nay, trên youtube.com xuất hiện đoạn video clip một ông Tây cùng hai cô con gái, cũng Tây luôn, hát còi lố ng tại Cồn Thới Sơn, Mỹ Tho, làm nhũn người người nghe. Và tất nhiên có 3 người đứng nói chuyện với ông Việt.

Chỉ cần vào youtube.com, đánh hàng chữ "Ông Tây ca còi lố ng vụng còi" trong phần "Search" là quý vị có thể thấy được các "chương trình" có mặt không hai này.

Theo trang web cailuong.org.vn, ông Tây này là Trumpfehler Bernard, sinh năm 1962 tại Sài Gòn, cha là người Đức và mẹ là người Việt.

Mặc dù bề ngoài là Tây, nhưng tiếng mẹ đẻ của anh là tiếng Việt và anh say mê còi lố ng.

Năm 1970, cha của Trumpfehler Bernard, một kẻ sồng ở Đức, đưa anh về quê nội. Đến năm 1976, họ chuyển sang Pháp, sống ở Chelles, ngoại ô Paris, cho đến nay.

Vợ của anh Trumpfehler Bernard là người Bồ Đào Nha. Họ có 3 đứa con, hai gái một trai. Anh Trumpfehler Bernard hiện làm quản lý hàng xuất nhập khẩu cho một hãng hàng không Đức.

Đến với còi lố ng vì sự may

Hồi nhỏ, cậu bé Trumpfehler Bernard (tên Việt Nam là Văn Mạnh) thường trốn nhà cùng bạn bè đi xem hát chèo. Không chen ngồi với người khác, cậu bé Văn Mạnh và các bạn trèo lên cây để xem. Nghe đó chèo là sự tò mò, nghe chèo mướm của con nít chèo Văn Mạnh vốn chèo của xóm nên được cái hay cũng như lòng yêu thích còi lố ng.

Năm 1984, Văn Mạnh, lúc này đã là Trumpfehler Bernard, làm việc cho một nhà hàng Việt Nam ở Pháp. Một hôm, anh được ông chủ cho vé xem còi lố ng. Anh từ chối không đi vì không thích và không hiểu.

Nhưng khi biết sự phổ biến của nhà hát mình tại lúc văn hát, lúc thổi rít khuya, thì anh suy nghĩ lại. Một mình đi giữa một nhà hàng vắng vẻ trong đêm là một ý tưởng không hay ho gì với Trumpfehler Bernard, vì từ nhỏ anh đã mang một tâm lý rớt Á Đông. Đó là sự may. Trong khi đó, một cái vé xem còi lố ng lúc đó rớt đến, khoảng \$50, dù gì có tiền mua được.

Vợ và sự, vợ và tiệc, thì là Trumpfehler Bernard phải miễn cưỡng đến xem với còi lố ng “Đội cô Lữ” do đoàn Trăn Hồ u Trang từ Việt Nam sang trình diễn.

Sau đêm đó, anh khám phá thêm nhiều điều về nội tâm mình sinh ra và vợ của bạn thân mình. Tóm tắt màn nhưng kéo ra là cảnh trí làng quê với lũy tre, đường ruộng, mái nhà lá. Diễn viên mặc những bộ bà ba với thêu, áo dài khăn đóng... Tất cả quá đẹp thân thiện, làm Trumpfehler Bernard như là thấy thấy ở nhà mình. Và tuồng còi lố ng hôm đó làm anh cảm động.

“Lúc đó tôi đã khóc. Tôi nhớ hôm đó là ngày 4 tháng 3, 1984,” anh Trumpfehler Bernard kể.

Ngay trong tuần đó, anh lùng tìm những băng cassette của lính ở những khu vực ở Việt Nam nghe. Rồi anh bắt đầu làm quen với các giọng hát Thanh Sang, Hùng Cường, Hữu Phước, Dũng Thanh Lâm, những giọng ca “kinh điển” của sân khấu của lính miền Nam Việt Nam, để rồi mê mẩn theo từng câu ca, lời hát.

Đến dần, anh phân biệt được tất cả các giọng, chỉ cần nghe tiếng hát là biết ngay nghệ sĩ nào. Không buồn gì xem video của lính “Đội cô Lữ,” Trumpfehler Bernard đã không thể nào xa rời được của lính.

“Tôi là Dũng Thanh Phước”

Tạm gác chuyện đó, hãy nghe tin có chương trình văn nghệ của lính do các nghệ sĩ Việt Nam trình diễn là Trumpfehler Bernard tìm mọi cách đi coi và bắt đầu làm quen với giọng nghệ sĩ.

Anh tìm đến tận nơi của đoàn hát để xem tiếp tục.

“Biết chắc là có ba Hữu Phước ở đó nên tôi phải vô xem cho bằng được,” Trumpfehler Bernard giọng ngỏ ngàng nghệ sĩ thản nhiên của mình bằng danh xưng đầy trêu chọc.

Không chỉ coi các nghệ sĩ tiếp, Trumpfehler Bernard còn phải giúp cho chương trình, lúc làm hậu đài chu toàn bổ chức nh trí, lúc vào cả vai quân sĩ. Anh rất thích vừa xem tiếp vừa dò theo những quy định tuần.

“Lúc đó tôi chỉ biết nói thôi chứ đâu có biết chỉ Việt. Nhờ dò tuần rồi mà quen mặt chỉ rồi biết chỉ luôn,” Trumpfehler Bernard thú lộ.

Anh còn sao chép các quy n tu ng, mua băng vờ nghe đi nghe l i, r i nh m hát theo. Nh đó mà anh bi t h t các bài b n, bi t đi u nào là xàng xê, l u tr ng th y, th nào là nam xuân, nam ai à y nh ngh sĩ th thi t!

Thói quen c a Trumpfehler Bernard là ngân nga các bài hát. Anh có th hát m i lúc m i n i, khi tr i mua bu n, lúc th nh th i, lúc lái xe h i, lúc nào cũng hát đ c. Th m chí, có ngày c m th y vui v , gi ng t t, anh hát t sáng t i chi u, hát t i b ti ng thì thôi.

Khi đi ch i v i b n bè hay lúc nói chuy n v c i l ng, Trumpfehler Bernard th ng t gi i thi u mình là Dũng Thanh Ph c. Anh r t thích cái “ngh danh” này.

“Dũng Thanh Ph c là tên ghép t 3 nam ngh sĩ tài danh mà tôi r t hâm m , Dũng Thanh Lâm, Thanh B ch và H u Ph c,” Trumpfehler Bernard gi i thích.

M t l n, trong lúc đang ngân nga đi u xàng xê thì 3 đ a con đ ng n p bên c u thang nhìn ba r i cũng b t vô hát xàng xê. Trumpfehler Bernard ng c nhiên nhìn 3 đ a con tóc vàng m t xanh, đ a l n nh t m i 10 tu i, h i: “Các con cũng bi t hát c i l ng n a h ?”

“Ba hát su t ngày, nghe ri t t i con cũng ph i thu c ch ,” m t trong 3 đ a con đáp.

“Bây gi th ng l n đã 19 tu i. T i nó không mê c i l ng nh tôi. Nh ng tôi b t t i nh th nh tho ng ph i l y băng cassette c i l ng ra nghe, nghe đ nh c i ngu n và không quên ti ng Vi t. T i nh rành ti ng Vi t l m,” Trumpfehler Bernard nói.

Năm 1995, l n đ u tiên quay v Vi t Nam sau 25 năm xa cách, Trumpfehler Bernard xin phép phi công tr ng ng i trong phòng lái t Bangkok v Tân S n Nh t đ đ c nhìn th y quê m t xa. Kho ng 20 phút tr c khi máy bay h cánh, đ c nhìn th y đ ng ru ng, con trâu, mái nhà lá, Trumpfehler Bernard đã b t khóc.

T đó c hai năm là anh v Vi t Nam m t l n. L n nào cũng nh gi i thi u tìm đ n nhà các

nghĩ sĩ còi lố lăng để hời hợt, trò chuyện rồi thân tình.

Anh tâm sự: “Nghĩ thuật còi lố lăng của mình hay lắm, cần phải trên trình giở gòn. Tôi thấy những người nào tâm tính hung hăng, nóng nảy nên nghe còi lố lăng để những giai điệu, những bài hát để lý dục mình mà có thể tu tâm. Có điệu còi lố lăng ngày nay khác quá. Nếu trước đây một buổi tập phải tập 5 đến 6 tháng, tính cách nhân vật đã thấm vào máu các nghệ sĩ rồi mỗi công diễn thì còi lố lăng hiển nhiên cái gì cũng mau chóng, không thể đi vào lòng người. Tôi tiếc lắm.”